

Houpy hou, hou, hou. Houpačka létala téměř do nebe.

„Jú, poletím až do Afriky,“ volala Zuzanka nadšeně.

Objevila na kraji lesa tuhle skvělou houpačku a nemohla se jí nabažit. Najednou jí ze všeho toho houpání bylo trochu horko. Sundala si boty i ponožky a natáhla prstíky ke sluníčku. Chvíli pozorovala malého ptáčka, který na protějším stromě šplhal nahoru a dolů.

„Hurá, jsem ptáček a umím létat,“ smála se Zuzanka a rozhoupala houpačku, jak nejvíc to šlo. Vtom uslyšela z dálky volání: „Zuzanko, už je oběd, poběž domů.“

Zuzanka byla poslušná holčička. Rychle si natáhla jednu ponožku a botu a pak druhou botu. A utíkala za maminkou.

